

MIODOWNIK (4) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w miodowy; tak też Cn).

sg N miodownik (2). ◇ pl [N miodowniki.] ◇ G miodownik(o)w (1). ◇ A miodowniki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Ciasto zrobione na miodzie; piernik; panis dulciarius Mymer¹; mellica BartBydg; mellita placenta, mellitum edulium Cn (4): Panis dulciarius. Pffefferkuch. miodownik [Piernik II wydanie]. Mymer¹ 41; BartBydg 88b; fkray drobno f corkę z foŃnki/ á w wodźie ią warz/ piyże iuchę s niey: dźiáíáíá też snią miodowniki SienLek 104; wezmiesz do ręki fwey dziefięćioro chlebá/ y miodownikow [crustulas]/ y fláfzę miodu BudBib 3.Reg 14/3.

[W porównaniu: Y názwáli Izráelczycy imię yej [manny] Mán/ iż byłá białá ná křztałt nafienia koryándrowego/ á ímák iey był iáko miodownik [tanquam lagani cum melle]. BibRadz Ex 16/31 (Linde).]

[Wyrażenia: »miodowniki białe«: chcefzli mieć miodowniki białe/ Przylož w nie [...] Zándalu białego [...] iefli chcefz mieć czerwone/ tedy wlož Zándalu czerwonego SienHerb 609a.

»miodowniki czerwone«: SienHerb 609a cf »miodowniki białe«.

»piźmowe miodowniki« = *aromatyczne miodowniki zaprawione piźmem*: Słodyczki álbo Piźmowe miodowniki SienHerb 608b.

Szereg: »słodyczki albo (piźmowe) miodowniki« = *mellita bellaria Cn*: pokrayże [miodownik] na fztuczki/ á fufz ie w cieniu/ to będą Słodyczki álbo miodowniki. SienHerb 609a, 608b.]

Synonim: piernik.